

Iacob-Daniel CHIVU

Iacob-Daniel CHIVU

**ACTIVITĂȚI MOTRICE
ALTERNATIVE ÎN CADRUL
CURRICULUMULUI LA DECIZIA
ȘCOLII**

**EDITURA UNIVERSITARIA
Craiova, 2019**

Referenți științifici:

Conf.univ.dr. Camelia-Daniela PLĂSTOI

Conf.univ.dr. Georgian BADEA-MISS

Copyright © 2019 Universitaria

Toate drepturile sunt rezervate Editurii Universitaria

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CHIVU, IACOB DANIEL

Activități motrice alternative în cadrul curriculumului la decizia școlii / Iacob-Daniel Chivu. - Craiova : Universitaria, 2019

Conține bibliografie

ISBN 978-606-14-1529-8

© 2019 by Editura Universitaria

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețelele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

CAPITOLUL I

INTRODUCERE

1.1. Importanța temei și reflectarea acesteia în literatura de specialitate

Fenomen social complex și dinamic, educația fizică urmează aceleași legi ale progresului, condiționate, în etapa actuală, de cantitatea și mai ales calitatea obiectivă a informației și a managementului ei. A ignora această disciplină, extrem de necesară progresului social, înseamnă a nu se asigura educației fizice și sportului dezvoltarea în ritmul necesar, comparabil nivelului european, spre care tinde întreaga societate.

Natura socială se exprimă prin interdependența și corelațiile ce se stabilesc între educație și societate. Educația a apărut concomitent cu societatea umană și va continua să existe de-a lungul întregii evoluții ale acesteia, supunându-se legilor generale de dezvoltare a societății. Cu toate acestea, educația nu este o simplă prelungire a sistemului social, ci, din contră, ea este o componentă a acestui sistem, cu o structură, un conținut și o logică internă, prin intermediul cărora ea se diferențiază calitativ de alte fenomene sociale.

Educația urmărește formarea unui tip de personalitate solicitat de condițiile prezente și de perspectivă ale societății, având sarcina de a pregăti omul ca parte activă al vieții sociale și subiect al relațiilor sociale.

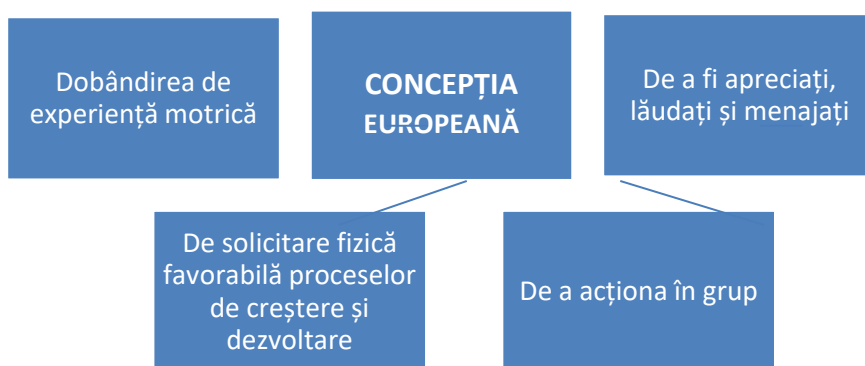
Deși educația a avut dintotdeauna o influență formativă puternică asupra societății, totuși instrumentele sale au înregistrat noi dimensiuni, ca rezultat al globalizării și al revoluției cunoașterii. Fiecare strategie pe termen lung pentru creșterea competitivității economice, prosperității și coeziunii sociale în Uniunea Europeană are la bază educația și pregătirea.

La dezvoltarea integral-vocațională a personalității un rol specific îl are educația fizică. Dacă uneori ea a fost subordonată unor scopuri limitate, fiind privită doar ca un mijloc de recreere după o activitate intelectuală mai intensă, idealul educației noastre o consideră ca și componentă indispensabilă ce-și aduce contribuția specifică la formarea personalității umane.

Educația fizică nu vizează doar scopul unei dezvoltări fizice armonioase, care s-ar realiza paralel și independent de alte aspecte ale personalității, ci, din contră, ca parte integrantă a unui sistem, educația fizică acționează concomitent cu celelalte laturi ale educației asupra dezvoltării integrale a personalității, stimulând și fortificând calitățile psiho-socio-fizice ale acesteia.

Educația fizică este o componentă importantă a educației globale. Prin conținutul și sarcinile sale specifice, prin influențele sale sistemice asupra individului, atât în plan motric, cât și fizic, intelectual, afectiv, estetic, ea se constituie într-o cale spre educația generală¹.

Concepția europeană pornește de la ideea că educația fizică este parte integrantă a educației în școlile de toate gradele, răspunzând celor patru nevoi fundamentale ale copiilor (figura 1):

Figura 1 – Concepția europeană despre educație fizică

În România, expresia acestei concepții se materializează în Legea Educației Fizice și Sportului², care stipulează că "educația fizică și sportul sunt activități de interes național, sprijinite de stat". De asemenea, se mai precizează că "prin educație fizică și sport se înțelege toate formele de activitate fizică menite, printr-o participare organizată sau independentă, să

¹ Dragnea, A., și colab. (2006), *Educație fizică și sport – teorie și didactică*, Editura FEST, București, p. 8.

² *Legea educației fizice și sportului*, nr. 69/2000.

exprime sau să amelioreze condiția fizică și confortul spiritual, să stabilească relații sociale civilizate și să conducă la obținerea de rezultate în competiții de orice nivel. Practicarea educației fizice și sportului este un drept al fiecărei persoane, fără nici o discriminare, garantat de stat, iar autoritățile administrative, instituțiile de învățământ și instituțiile sportive au obligația de a sprijini educația fizică, sportul pentru toți și sportul de performanță și de a asigura condițiile de practicare a acestora."

În vederea dezvoltării fizice și psihice armonioase, menținerii sănătății și creșterii capacității de efort a preșcolarilor, elevilor și studenților, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, în urma protocolului semnat cu Agenția Națională pentru Sport și Comitetul Olimpic și Sportiv Român, privind asigurarea cadrului de colaborare în vederea dezvoltării continue și funcționării performante a sistemului național de educație fizică și sport, prevede la art.5, inițierea și realizarea "Programului educației fizice", care consideră necesar:

- realizarea unui număr minim de 3 ore de educație fizică și sport săptămânal – 1-2 ore de educație fizică cuprinse în planul cadru; 1 oră de ansamblu sportiv; 2 ore de pregătire a formațiunilor sportive care participă la întrecerile, concursurile și competițiile școlare;

- îmbunătățirea conținutului și predării educației fizice școlare – prin conținutul lecțiilor de educație fizică, dar și a activităților extracurriculare, se urmărește organizarea dezvoltării fizice armonioase, deprinderea practicării unui sport, realizarea unui echilibru între activitatea intelectuală și fizică a elevilor, având ca finalitate întărirea sănătății acestora;

- aplicarea metodologiei privind eliberarea scutirilor medicale de la orele de educație fizică și sport, precum și a baremului medical, cuprinzând afecțiunile pentru care se acordă scutiri medicale.

Concepția despre educație fizică și sport include într-un tot unitar convingerile în legătură cu rolul și conținuturile culturii sportive, ca părți componente ale personalității umane. De asemenea, această atitudine activă presupune interesul pentru educația fizică și obișnuința practicării ei.

Concluzionând, educația fizică contribuie la structurarea completă a unității bio-psihice a personalității umane prin dezvoltarea fiecărei componente a acestei unități și asigurarea unei armonii între ele³.

---

³ Nicola, I., (1996), *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Didactică și Pedagogică, București, p. 330.

1.2. Motivația alegerii temei și gradul său de actualitate

Preocuparea elevilor pentru noile forme de practicare a exercițiului fizic, incitante, necesită o reconsiderare a ofertei conținuturilor didactice, a mijloacelor educației fizice și sportului în vederea structurării lor astfel încât să conducă atât la realizarea obiectivelor domeniului (dezvoltare fizică armonioasă, optimizarea stării de sănătate, etc.), cât și la creșterea nivelului de interes a celor vizați (elevii) în vederea practicării exercițiului fizic, într-o formă organizată inițial și apoi independent, în funcție de posibilitățile de timp liber, de obiectivele urmărite și de satisfacția pe care le oferă.

Practica socială a demonstrat că tânăra generație are un mai mare apetit către cele mai noi forme de practicarea a exercițiului fizic (fitness, gimnastică aerobă, taekwondo, pilates, skateboard, dans modern, dans sportiv etc.) astfel încât devine important ca școala să renunțe la imobilitate, la menținerea unei oferte educaționale neatractive și să vină în întâmpinarea satisfacerii cerințelor elevilor, oferind într-un cadru organizat conținuturi de studiu noi.

Necesitatea etalării unei condiții fizice în viața de zi cu zi, atât sub aspect estetic cât și în ceea ce privește starea de sănătate, reprezintă aspecte importante pentru tânăra generație. Educația fizică „tradițională” nu mai reprezintă în totalitate un punct de atracție, tinerii reorientându-se către activități fizice noi promovate de societate, multe dintre acestea conduse de nespecialiști al căror interes este unul pur material.

Intenția noastră nu este aceea de a propune a se renunța la ceea ce se aplică prin programele școlare actualmente în școli, în domeniul educației fizice și sportului ci de a include, pe lângă conținuturile deja existente și verificate ca eficiente în timp, o serie de activități motrice alternative în cadrul Curriculumului la Decizia Școlii.

Activitățile motrice alternative pe care le vom propune în funcție de preferințele subiecților se înscriu în aria de interes a adolescenților fapt reliefat atât de tendințele actuale ale societății românești, cât și de ceea ce se întâmplă pe plan european și mondial în domeniul educației fizice și sportului.

Abordarea acestor activități motrice în cadrul Curriculumului la Decizia Școlii considerăm că va contribui la realizarea obiectivelor educației fizice și sportului, atât prin atractivitatea și eficiența lor, cât și prin prisma impactului pe care îl au asupra tinerei generații căreia i se adresează, din

perspectiva practicării independente a exercițiului fizic, obiectiv care își așteaptă încă rezolvarea.

Avem convingerea că activitățile motrice de acest tip vor contribui la îmbunătățirea potențialului biomotric al elevilor, prin implicarea lor afectiv-volitivă.

CAPITOLUL II

EDUCAȚIA – ACTIVITATE SOCIALĂ ACORDATĂ LA REPERE CULTURALE ȘI ISTORICE BINE DETERMINATE

2.1. Determinări conceptuale

Educația, componentă a existenței socio-umane, poate fi definită ca un fenomen care a apărut odată cu societatea umană, mijlocind și diversificând raportul dintre om și mediul său, suferind modificări esențiale pe parcursul evoluției sale, favorizând dezvoltarea omului prin intermediul societății și a societății prin intermediul omului.

Omul ființează și devine ceea ce este prin educație. Din momentul în care omul a apărut, educația l-a însoțit, l-a modelat, l-a spiritualizat. Educația reprezintă un fenomen de mare complexitate, abordabil doar la scara proiecțiilor și a realizării sale, valabile în plan social și individual.

Termenul *educație* poate fi dedus din latinescul *educo-educare* (a alimenta, a îngriji, a crește - plante sau animale). Cu aceleași înțelesuri întâlnim, la francezi, în secolul al XVI-lea, termenul *education*, din care va deriva și cel românesc *educație*.

Termenul mai poate fi dedus și din latinescul *educere-educere*, care înseamnă a duce, a conduce, a scoate⁴. Se pare că ambele traiecte etimologice sunt corecte, iar ramificațiile semantice - de altfel, destul de apropiate - concură la o decantare semiotică destul de precisă.

Educația este activitatea de disciplinare, cultivare, civilizare și moralizare a omului, iar scopul educației este de a dezvolta în individ toată perfecțiunea de care este susceptibil⁵.

Educația constituie acțiunea generațiilor adulte asupra celor tinere, cu

---

⁴ Cristea, S., (1996), *Pedagogie – pentru pregătirea examenelor de definitivat, grad didactic II, grad didactic I, reciclare*, Editura Hardiscom, Pitești, p. 12.

⁵ Kant, I., (2002), *Despre pedagogie*, Editura Paideia, București, p. 12.